

Eriks forside: Inspireret, hengiven elsker

Erik er en kultiveret, veltrænet, lidenskabelig mand. Alle disse træk skyldes hans kærlighed. Nærmere betegnet hans årelange, smertefulde forelskelse i sit livs kvinde, Nanna. Egentlig var Erik en vagt frustreret og længselsfuld, diskret men dybt hæmmet ingeniør. Han var i færd med at leve sit triste, konventionelle liv med triste, konventionelle forhold afbrudt af perioder af pinlig, pinefuld og kedsommelig tørst efter kærligheden. Mødet med Nanna, den grumme, kompromisløse erotiske rebel Nanna, tvang Erik til at forvandle sig selv til en interessant person. Kun sådan kunne han vise sig værdig til den formidable kvinde, som havde samlet ham op, slugt ham med hud og hår, og så kastet kedelige Erik bort, da hans begrænsede nyhedsværdi havde opbrugt sin stakkede frist.

En stund havde hun set ham med øjne, som så noget spændende, eller i alt fald potentiale, og efter det korte eventyr brugte han et år på at bygge sig op. På at læse poesi og litterære klassikere om rigtige følelser frem for tekniske manualer og overfladiske thrillere, på at banke sin magre krop i bedre og dybere form end brødebetyngt månedligt brug af et prisbilligt fitness-abonnement havde kunnet klare, på at kassere formlerne fra en scoremanual så lidenskabsløs som nogen håndbog om svagstrøm og erstatte dem med rigtige menneskeord. Han troede dårligt sit held, da hun samlede ham op igen og tog ham med. Faktisk kan han stadig dårligt tro det, og stræber stadig målbevidst for at være en mand, som er en så brilliant, varmblodig og formidabel kvinde værdig.

De to har været sammen i seks år, og det er stadig et fantastisk og foruroligende eventyr, der tvinger Erik til at kaste sig ud i udfordringer af alle sine indgroede idéer om den pæne tosømhed, som i alt fald ikke kunne indebære åbne forhold, partnerbytte, rollebytte og en hel mængde andre ting. Ikke desto mindre er Erik og Nanna stadig partnere. Han er hendes faste klippe, som hun trods alle sidespring vender tilbage til, og hun er hans glødende inspiration, som stadig tvinger ham til at åbne nye reserver af mod og poesi i en sjæl, som han engang troede var tør og tidligt ældet, en trist sandhed skjult bag en smilende løgn.

Nu er de begge på vej mod fyrre år og ikke længere de rene teenagere, og hvem ved, måske kan deres kærlighed blive til en mere stille og varig flamme, som kan varme de to gennem årtierne? Om nogen skulle Erik og Nanna sammen have styrken til at få børn uden at lade sig trække ned af kedsommelige konventioner. Det er Nanna dog indtil videre ikke med på, og Erik vil ikke risikere for meget for at fremme idéen, for uden Nanna ville Erik bare være endnu en trist mand blandt mange. Med Nanna er han et smukt menneske, for det er han nødt til.

Sammen har Erik og Nanna nu arrangeret en weekend i et sommerhus med partnerbytte og erotiske eksperimenter fri for netværk og simulationer, for dem selv og tre andre.

Dette er ikke løgn. Det er heller ikke hele sandheden.

Eriks bagside: Afhængig, småborgerlig hykler

Selv efter seks år kan Erik dårligt tro at det ikke bare er en simulation, der kan blive slukket hvert øjeblik. At Nanna, smukke, knivskarpe, rasende og frustrerede Nanna, virkelig vil være sammen med ham. Han har kæmpet og stræbt for at leve op til hende, for at lade som om han er lige så frisindet og oprørsk som hende, som om han virkelig har lyst til at binde og dominere hende, til at have sex med tilskuere på, til at bevise sit frisind ved at have sex med mænd mens hun nyder en drink i baren ved siden af. Han kan godt, og han gør det hele og mere til, af fortvivlet kærlighed, for at holde på hende. Erik ikke bare bøjer sig for Nannas stærke vilje, han gør sit bedste for at leve op til den, for at foregribe hendes luner og arrangere nye eventyr. Men efter seks år ved han godt, at han ikke vil komme til at nyde de eskapader som var det hans egen trang og ikke hendes. Hans sande kink er en forpint nydelse ved at spille roller som han ikke føler for, ved at overskride sine grænser og undertrykke sine egne behov, for at stille Nanna tilfreds. Eriks kærlighed er den perfekte opofrelse. Det er ikke sundt, og han ved det, men han kan ikke bære at opgive den. Han er fanget, afhængig.

Erik har dog håb, et brødebetyngt, fortvivlet håb om en vej ud. Når han er med som vittig, velklædt og præsentabel kæreste til reception i hendes advokatfirma, når han trøster hende når hun er trist, når han hælder morgenkaffen op for hende og de sidder stille sammen ved morgenbordet tør han håbe at hun vil blive træt nok til at neddrog sit oprørske livsprojekt til en hobby, til at gå med på hans underspillede, spøgefulde forslag om at få børn, til at falde til ro. For træt, det er hun!

Morgenkaffen er indbegrebet af lykke for Erik. Aftenen kan være helliget udfoldelser, som han måske nok nyder, men mest af alt udstår i kærlighedens navn. Belønningen er i de stille stunder, hvor Erik og Nanna lige så roligt sidder og bliver gamle sammen. Morgenkaffen er den sande belønning for hans anstrengelser, og synet af et gråt stænk i hendes mørke hår, afsløret af morgensolen, fylder ham med vild, besidderisk fryd.

I denne weekend skal Erik igen bevise sin hengivenhed ved at spille Nannas spil. Han gør som så ofte sit bedste for at foregribe hendes ønsker og er selv medarrangør af sine egne prøvelser.

Dette er ikke løgn. Det er heller ikke hele sandheden.

Erik i punkter

- 38 år gammel, ingeniør, laver Virtual-Reality løsninger for rigshospitalet, kæreste med Nanna (40, advokat). Interesseret i litteratur og poesi. Danser med Nanna. Veltrænet og velklædt.
- Indadvendt, indfølelse, charmerende, behager folk, værdig.
- Hovedsageligt heteroseksuel af tilbøjelighed, men kan sagtens fungere seksuelt med mænd.
- Erik har haft kontakt med Omar over nettet, og har inviteret Omar og Caroline efter at have kørt et diskret baggrundstjek på dem (Omar har et par mindre, ikkevoldelige forseelser bag sig, Caroline er ren som nyfalden sne). Omar virker OK bag den seje facade.
- Erik har en digtsamling, en bog med antikke erotiske digte. Det er et bilag, og du kan bruge den til at bringe digte ind i fiktionen.

Principper for spillet

Dette er tænkt som et underspillet psykologisk og erotisk drama. Der er ikke lagt op til dramatiske, livsændrende omvæltninger, og vold og overgreb er forbudt. Spillets mål er udforskning og fortolkning af hovedpersonernes forhold til hinanden, så I ved spillets afslutning har lært dem at kende som mennesker, i og udenfor sengen. Underspil dit hjerte ud!

At fortolke Erik

Erik er din karakter. Du skal ikke gøre det skrevne til løgn, men det er op til dig at vægte det og føje mere til efter behov. Flyt ind og lad som om du er hjemme. Du kan frit improvisere detaljer om Eriks liv udenfor, men husk at de detaljer ikke er vigtige.

Regler for sikkerhed

Hvis spillet bliver ubehageligt grænseoverskridende, er der en række mekanismer til at signalere dette til sine medspillere. Brug dem hvis du føler behov, og vær opmærksom på det, hvis dine medspillere bruger dem. Det er OK at spillet føles svært, brug redskaberne hvis det begynder at gøre ondt.

- Hvis du gerne vil have din medspiller til at skrue lidt ned for intensiteten i en sex-scene, kan du bryde den fysiske berøring og trække dig lidt tilbage. Scenen fortsætter.
- Hvis du gerne vil afbryde en scene, men ikke afbryde spillet, kan du sige nøglefrasen "Jeg vil dele et digt med Jer." Scenen slutter. Derefter læser du det digt op, som står bag på dette ark. Skal du bruge flere digte, har spilleder flere. Digtet vil under alle omstændigheder blive brugt senere.
- Hvis du vil afbryde spillet indtil videre fordi noget forekommer dig at være helt galt, siger du "Stop!" og viser en håndflade frem. Så taler I sammen om, hvad der kan gøres.

Eriks digt:

Men veteranen går frem i et forhold med ro og metode

og lar sig byde en del ingen rekrut ville ta,

slår ikke dørene ind eller svider dem af med sin fakkel

og lader ikke sin negl kradse sin elskedes kind,

flår ikke skjorten itu, endsige din kjole og gir dig

ikke ved ryk i dit hår grund til at briste i gråd.

Det gør kun knægte i ung forelskelses hidsige hede:

Han kan med resignation tåle de hårdeste stød.

Ak, han fortæres af gløder som fugtige efterårsblade

eller som brændet der blev fældet på bjerget i år.

Han er et sikrere valg, den anden er mere besværlig

men giver rigere høst. Pluk imedens tid er!

Nannas forside: Gavmild, kompromisløs erotisk rebel

Nanna ligner en rigtig pæn dame. Man skal ikke lade sig narre! Hun er en indædt oprører mod den borgerlige pænhed, der sovser ethvert tilløb til lidenskab og længsel ind i en blanding af bornerthed og sentimentalitet. Hendes oprør er ikke gjort af luftkasteller og skåltaler, det er et meget umiddelbart og personligt frigørelsesprojekt. Litteratur frem for livsstilsmagasiner. Poesi frem for reality-shows. God mad og aktivt liv frem for vitaminforstærkede pømmes frites og plastikkirurgi. Sex med rigtige, levende mennesker frem for virtuel porno-leg over nettet. De første ting på listen er ufarlige nok, men det sidste er i stadig højere grad forbeholdt særlinge og underklasse uden råd til ordentligt udstyr, og Nanna har fint råd til udstyr.

Nanna arbejder som advokat, mest som immigrationsadvokat, noget som ligger hende på sinde på grund af hendes baggrund som koreansk adoptivbarn. På den ene side giver det hende en mulighed for at påvirke sager, der faktisk betyder noget, men på den anden side kræver jurist-miljøet at man overholder ret snævre standarder for acceptabel opførsel og udseende. Overholder man ikke standarderne, sættes man uden for indflydelse. Jakkesættet, med alt hvad det indebærer, giver Nanna kvælningsfølelser, selv efter næsten to årtier i uniformen, men hun overlever ved rasende frydefuldt at undergrave pænheden i sit private liv. Hun har massevis af elskere: Løse og faste, unge og gamle. Mænd, kvinder og folk, der ikke passer så nydeligt ind i kategorierne. I fantasifulde simulationer og i svedende, skælvende, nærværende kød. Nanna accepterer ingen grænser for sin kærlighed, som er både krævende og gavmild.

Kærlighed og frihed kan gøre mennesker til mere og bedre end hvad de små borgerlige kasser kan rumme, og Nannas kæreste Erik er et godt eksempel på det. Da de to først mødtes for syv år siden var han en trist og hæmmet mand (ingeniør, for pokker!), der kun lige netop og ved hjælp af en scoremanual kunne samle mod til at prøve på at tigge sig til sex, og måske endda lidt ømhed. Efter at være blevet samlet op og snart smidt bort igen af Nanna byggede han sig op til et rigtigt, helt menneske for at prøve at få hende igen: Skiftede scoremanualen ud med digte og romaner, lærte at danse, rankede ryggen som én, der er værd at begære, og fik Nanna tilbage i sit liv. De har været kærester i seks år nu, og han har kæmpet bravt for at være fri, og for at acceptere at det at have Nanna i sin seng ikke betyder at man ejer hende. Han har lært at værdsætte fryden ved sex, ikke blot med sin udkårne, men i legende møder med fremmede. Også i kødet. I sit hjerte er Nanna stolt over sit værk. Når hun møder op til en reception med den ranke, velklædte mand ved sin side er hendes smil ikke hykleri.

Sammen har Nanna og Erik nu arrangeret en weekend i et sommerhus med partnerbytte og erotiske eksperimenter fri for netværk og simulationer, for dem selv og tre andre.

Dette er ikke løgn. Det er heller ikke hele sandheden.

Nannas bagside: Vred, manipulerende fange af sit eget projekt

Nanna er træt. Ikke sådan at man kan se det, ikke rigtig. Hun er skarp af sind, knivskarp og kompromisløs, og hendes midaldrende krop er som skåret i træ af dans, løb og klatring. Der er så godt som intet blødt ved hende, men i længden er det ved at være ret hårdt, også for hende selv. Der er dog ikke rigtig nogen vej ud uden at kaste to årtiers smerte og anstrengelser bort, professionelt og personligt. Hendes smil er stadig drilsk og sultent charmerende, men det er med stigende aggression at hun smider sine smilerynker i sine jævnaldrende "medsøstres" botox-blanke fjæs og det er med stadig større følelse af principfasthed, at hun nægter at bruge ungdomsfiltre på nettet. Den tiltrækning, hun føler til de glade unge kvinder, blandes stadig mere med irritation over deres naive blindhed for tilværelsens hårde realiteter, og med en smule misundelse over både uskyld og ungdom.

Nannas trøst og støtte er Erik, hendes fineste værk og beviset på den oprørske kærligheds forvandlende kraft. Når hun er sur og nedtrykt, kan han få hende til at smile. Når hendes vrede over alverdens bullshit (det er ikke nemt at være advokat med samvittighed!) en sjælden gang imellem kommer ud som frustrationens tårer, eller når trætheden melder sig og selvmedicineringen lokker, står han parat til at holde og trøste.

Erik er også kilden til hendes største frygt og skam. Skam, fordi han elsker hende med en skræmmende lidenskab og selvudslættende fuldstændighed, som hun ikke rigtig kan leve op til. Nanna holder af Erik og værdsætter den støtte og menneskelige kontakt, han giver hende som det stabile punkt i hendes liv, men hun har det svært ved, at han udlever hendes kærlighedsprojekt langt mere stærkt og rent, end hun selv gør. Det provokerer hende, og hun kan ikke dy sig for at drive ham til at bevise sin kærlighed igen og igen ved at deltage i sexlege og grænseoverskridelser, som hun ærligt nyder men han i bund og grund kun deltager i for at stille hende tilfreds. Af og til tænker Nanna på at forlade Erik fordi det piner hende at hun ikke kan lade være med at prøve og pine ham, men hun ved at det ville knuse ham. At knuse ham, fordi hun har dårlig samvittighed over hvordan hun behandler ham, er dog hykleri af en grad som Nannas kompromisløshed ikke tillader. Og hun holder trods alt af ham.

Erik drømmer hemmeligt men gennemskueligt om fredelig, borgerlig familieidyl, og kommer af og til med spøgende hentydninger om at få børn, som Nanna nemt gennemskuer som ægte længsel. Eriks lykkeligste stunder er morgenerne, når de to sidder stille og bliver gamle sammen. Hun forestiller sig at han stirrer grådigt på de fine rynker og grå hår, morgensolen afslører, og hun frygter at hendes træthed en dag skal lokke hende til at give fortabt. Nu finder hun blot bittersød glæde ved at sole sig i hans hengivenhed, mens hun planlægger det næste eventyr i sit stille sind og nipper til kaffen.

Nu i denne weekend skal Nanna igen udleve sin drøm om frihed og ægte menneskelig leg, og igen skal Erik med et smil betale prisen for sin kærlighed.

Dette er ikke løgn. Det er heller ikke hele sandheden.

Nanna i punkter

- 40 år gammel, advokat med speciale i immigration, kæreste med Erik (38, ingeniør). Adopteret koreaner. Interesseret i litteratur, poesi, dans og seksuelle eksperimenter. Løber og klatrer. Veltrænet og velklædt.
- Vred, behersket, praktisk, charmerende, krævende, gavmild.
- Fuldt biseksuel. Kan lide at blive domineret seksuelt, ikke nødvendigvis med lak og læder, gerne af Erik. Hun kan dog også selv dominere, og kan sagtens blande underkastelse og dominans udenom, hvis det ikke passer i situationen.
- Nanna har inviteret sin frustrerede kusine Kirsten på 32, enke efter et lunkent ægteskab.
- Nanna har lavet en liste med tidsplan og regler for opholdet. Bilag, kan bruges i spil.
- Når Nanna ser Omar, virker han bekendt. Det var vist til en fetich-fest for et års tid siden, som ledsager for en ældre herre. Men det ville være upassende og udiskret at bringe den slags op foran tredieparter.

Principper for spillet

Dette er tænkt som et underspillet psykologisk og erotisk drama. Der er ikke lagt op til dramatiske, livsændrende omvæltninger, og vold og overgreb er forbudt. Spillets mål er udforskning og fortolkning af hovedpersonernes forhold til hinanden, så I ved spillets afslutning har lært dem at kende som mennesker, i og udenfor sengen.

Underspil dit hjerte ud!

At fortolke Nanna

Nanna er din karakter. Du skal ikke gøre det skrevne til løgn, men det er op til dig at vægte det og føje mere til efter behov. Flyt ind og lad som om du er hjemme. Du kan frit improvisere detaljer om Nannas liv udenfor, men husk at de detaljer ikke er vigtige.

Reglerne for sikkerhed

Hvis spillet bliver ubehageligt grænseoverskridende, er der en række mekanismer til at signalere dette til sine medspillere. Brug dem hvis du føler behov, og vær opmærksom på det, hvis dine medspillere bruger dem. Det er OK at spillet føles svært, brug redskaberne hvis det begynder at gøre ondt.

- Hvis du gerne vil have din medspiller til at skrue lidt ned for intensiteten i en sex-scene, kan du bryde den fysiske berøring og trække dig lidt tilbage. Scenen fortsætter.
- Hvis du gerne vil afbryde en scene, men ikke afbryde spillet, kan du sige nøgle-frasen "Jeg vil dele et digt med Jer." Scenen slutter. Derefter læser du det digt op, som står bag på dette ark. Skal du bruge flere digte, har spilleder flere. Digtet vil under alle omstændigheder blive brugt senere.
- Hvis du vil afbryde spillet indtil videre fordi noget forekommer dig at være helt galt, siger du "Stop!" og viser en håndflade frem. Så taler I sammen om, hvad der kan gøres.

Nannas digt:

Jeg vil rende jer i røven og kæften,
Furius og Aurel! I to luderdreng
finder at mine digte er umoralske –
derfor tror I at jeg selv er mindre dydig!
Kysk må den være der vier sig til versekunsten,
men det er ikke nødvendigt hans digte er det.
Hvis de rummer salt og sødme, er grunden
netop den at de er umoralske.
Og hvis de kan gejle op til utugt
ikke blot unge fyre men folk med fuldskæg,
mænd der næppe kan røre de stive lænder,
kan så I der har læst om kys i utal,
tro at jeg skulle være et ringe mandfolk?
Jeg vil rende jer i røven og kæften.

Carolines forside: Forelsket oprører mod fremmedgørelsen

Caroline er midt i sit livs eventyr. Øjeblikke står glitrende og krystalklare, og hun kan mærke dem bundfælde sig i sit sind, uforgængelige. Det er grænseløs kærlighed. Omar viser vejen.

Caroline var en stille pige. Intelligent, flittig gymnasieelev på sporet frem mod Litteraturvidenskab på universitetet, sund og køn. Fuldstændig anonym og uinteressant; det mest usædvanlige ved hende var et par kilo stædigt hvalpefedt. Deltog i det sociale liv på normal, standardiseret vis. Syntes at ham drengen fra 3. C havde en god røv, spekulerede på om det mon var forelskelse. Lod sig på behørig vis overtale til at smide tøjet og sutte pik. Virtuelt og respektabelt, naturligvis. Teenageres sunde og naturlige eksperimenter, lige til tiden. Inden i havde hun lyst til at skringe, men det kom bare ud som et vagt smil.

Hun mødte Omar til en fest, som han crashede for et væddemåls skyld, og hun var straks fascineret af hans slyngelcharme, så meget mere autentisk end gymnasiedrengenes poseren. De talte sammen udenfor i den mørke have og Caroline var frastødt og tiltrukket af hans ironisk smilende men indædte raseri mod det system, der satte hendes liv på skinner og hans på et sidespor. Impulsivt, som det første modige hun havde gjort siden hun brækkede armen som elleveårig, kyssede hun ham under æbletræet, og gnister sprang.

Caroline er forvandlet. At få optimale karakterer i alle fag virker mindre vigtigt, at være pæn og normal og for enhver pris ikke skille sig ud er gået fra at betyde alt til intet. Hun behøver ikke længere at hykle sit smil, uanset at venner og familie er bekymrede. Hun er atten år gammel, og behøver ikke spørge om lov. Omar viser vejen, gennem fester og koncerter for "tabere", væddemål over pool i skumle baglokaler, eventyr! Og sex som følger hendes lyst, sex mellem rigtige mennesker der faktisk rører ved hinanden, sveder så man kan lugte at vi er dyr. Det er så smukt. Og hun kan se at hun gør noget ved ham. Hans venners bemærkninger om at "duske og dumpe rige bitches", tydeligvis en sport i den kreds, gør ham nu ilde til mode. Hun elsker ham både for hans hviskede, skamfulde tilståelse af at han havde været sammen med drenge, og for hans overraskede glæde ved hendes fuldstændige accept. For at vise hende hvor i skyggerne, de fattige drenge mødtes og kyssede, så skamfulde og ulig de sunde, normale, kedelige, virtuelle teenagere. For at dele en overrasket dreng med hende. Men mest elsker hun Omar, fordi hans raseri nu er blandet med håb, og det var der ikke før Caroline.

De kommer fra forskellige verdener. Deres forhold er dødsdømt, siger den kolde fornuft. Caroline er ligeglad, for hun svømmer i grænseløs, ryggesløs kærlighed. Hun er lykkelig, nu, fordi hun elsker ham.

I denne weekend skal Caroline med Omar i sommerhus med tre andre for at bytte partnere og eksperimentere. I kødet! Ingen simulationer! Ingen pænhedsfiltre!

Dette er ikke løgn. Det er heller ikke hele sandheden.

Carolines bagside: Fortvivlet spændingsjæger

Caroline er midt i sit livs eventyr, og hun kan næsten ikke bære, at det ikke vil vare ved. Et sted i sit baghoved er hun helt klar over at beskyttet overklassepige, underklassefyr med kriminelle venner, og en spiral af stadig dristigere grænseoverskridelser ikke er ingredienserne i en historie, der ender lykkeligt. Eller rettere, at det ikke vil vare ved, kan hun godt håndtere, for hun er på nogle måder blevet voksen i en gevaldig fart i løbet af det sidste par måneder. Det ubærlige er, at Omar skal blive afsløret som en sørgelig slyngel, der har narret og udnyttet hende, frem for en kompromisløs, skælmsk smilende oprører mod et forskruet og menneskefjendsk system.

De har været til skumle fester, med sultent stirrende mennesker. Omar har vist hende folk, der rørte ved hinanden, folk der have sex foran fremmede. Omar og Caroline har rørt ved hinanden. De har elsket (med kropsvæsker! berøring! ingen Virtual Reality!), og gjort mange andre ting sammen. En af de mest lærerige var et simpelt kortspil, spillet med nervøse drenge i et skummelt baglokale. Først spillede de om tandstikker, og det var harmløs underholdning, men da de begyndte at spille om rigtige indsatser, forvandlede spillet sig, og Caroline var elektrisk af spænding, uanset om hun vandt eller tabte. Læren er simpel: Et rigtig eventyr kræver at man risikerer en indsats, som man kan mærke at miste, og det kræver at man overskrider en grænse. Det tænder en smertelig, ængstelig fryd i Caroline, hver gang hun overskrider en grænse. Hun kaster sig ikke hovedløst ud i det, hun mærker efter hver gang, om det vil gå for vidt, men når Omar står på den anden side af grænsen med en udstrakt hånd og et skævt smil, er det ikke så svært.

Omar soler sig i Carolines kærlighed og beundring, og hun er egentlig sikker på at han på sin måde elsker hende, men det kan bare ikke undgå at ende gå galt. Hun mistænker at han har vist hende næsten alt, hvad han havde af vilde erfaringer at øse af, og at han nu improviserer for at kunne blive ved med at overgå sig selv. Hun presser ham for at levere mere og bedre, udfordrer ham til at komme ud, hvor han ikke kan bunde, for at bekræfte illusionen om kærligheden og eventyret. Forsøger at presse ham til at fejle, så uvisheden vil få en ende. Men indtil videre klarer han det med stil. Det skal nok gå godt i dag, og i næste uge, men derefter: Hvem ved?

Caroline klynger sig til den smukke drøm, hun prøver at bringe til bristepunktet. Hun kan næsten ikke bære, at det ikke vil vare ved, og hun kan næsten ikke bære, at det fortsætter. Hun kan ikke holde ud at tænke på, hvad der skal blive af Omar. Og hun kan ikke bære, at når det er forbi, kommer far og mor og samler hende op og tager hende med tilbage i det pæne, sunde selskabs kvælende omfavelse.

Nu skal Omar igen tage Caroline på eventyr for at bevise sit værd, ud og lege med andre desperate særlinge. Denne gang skal det nok gå godt. Denne gang. Og måske den næste?

Dette er ikke løgn. Det er heller ikke hele sandheden.

Caroline i punkter

- 18 år gammel, sproglig gymnasieelev, kæreste med Omar på 22. Barn af velhavende forældre. Interesseret i litteratur, og på det sidste også i samfundsforhold. Lidt buttet men køn.
- Nysgerrig, frygtsom, eftertænksom, eventyrlysten, forelsket.
- Caroline er bevidst om sine grænser, og overskrider dem med omhu.
- Caroline har brug for at Omar beviser, hvor fri og oprørsk han er.
- Hovedsageligt heteroseksuel af tilbøjelighed, men kan sagtens fungere seksuelt med kvinder. Omars biseksualitet får det til at fremstå for Caroline som noget fint.

Principper for spillet

Dette er tænkt som et underspillet psykologisk og erotisk drama. Der er ikke lagt op til dramatiske, livsændrende omvæltninger, og vold og overgreb er forbudt. Spillets mål er udforskning og fortolkning af hovedpersonernes forhold til hinanden, så I ved spillets afslutning har lært dem at kende som mennesker, i og udenfor sengen. Underspil dit hjerte ud!

At fortolke Caroline

Caroline er din karakter. Du skal ikke gøre det skrevne til løgn, men det er op til dig at vægte det og føje mere til efter behov. Flyt ind og lad som om du er hjemme. Du kan frit improvisere detaljer om Carolines liv udenfor, men husk at de detaljer ikke er vigtige.

Reglerne for sikkerhed

Hvis spillet bliver ubehageligt grænseoverskridende, er der en række mekanismer til at signalere dette til sine medspillere. Brug dem hvis du føler behov, og vær opmærksom på det, hvis dine medspillere bruger dem. Det er OK at spillet føles svært, brug redskaberne hvis det begynder at gøre ondt.

- Hvis du gerne vil have din medspiller til at skrue lidt ned for intensiteten i en sex-scene, kan du bryde den fysiske berøring og trække dig lidt tilbage. Scenen fortsætter.
- Hvis du gerne vil afbryde en scene, men ikke afbryde spillet, kan du sige nøglefrasen "Jeg vil dele et digt med Jer." Scenen slutter. Derefter læser du det digt op, som står bag på dette ark. Skal du bruge flere digte, har spilleleder flere. Digtet vil under alle omstændigheder blive brugt senere.
- Hvis du vil afbryde spillet indtil videre fordi noget forekommer dig at være helt galt, siger du "Stop!" og viser en håndflade frem. Så taler I sammen om, hvad der kan gøres.

Carolines digt:

Lad os leve, min Lesbia, lad os elske,
ikke regne de strenge oldinges onde
rygtesnak for mere end en skilling.
Solens ild kan dø og atter fødes,
men når livets korte lys er slukket
venter os kun evig nat og slummer.
Giv mig tusind kys og siden hundred,
derpå tusind andre og så hundred,
så endnu en gang tusind og så hundred!
Når vi har vekslet endnu et tusind,
vil vi blande dem sammen og glemme tallet,
så at ingen misundelig volder os skade,
når han erfarer hvor mange kys vi har vekslet.

Omars forside: Cool, fändenivoldsk og forelsket

Omar var på socialarbejder-sprog "en kvik ung mand fra en socialt belastet baggrund" og havde kæmpet sig frem til gymnasiet. En dag gik det op for ham at utrolig meget af, hvad han skulle lære, var noget ubrugeligt bras. Bras som mest var beregnet til at manipulere ham. Bras, som skulle forberede ham til hans "voksne" liv, hvor han så ved hjælp af sit bras fra gymnasiet ville kunne nikke og smile og sige noget socialt acceptabelt men meningsløst bras. Så Omar festede igennem. Han fik sagt et par meget tilfredsstillende sandheder til nogle tomhjernede, selvfede idioter og lavet noget mindeværdig ballade, og så skred han. Endelig kunne han ånde lettet op. Færdig med at skulle kvæles i hyklerisk sludder.

I de fire år, siden Omar droppede ud af 3. g, har han klaret sig og moret sig. Levet livet på kanten. Vundet nogle alvorlige folks respekt uden at tage alt for mange stoffer selv eller blive rodet ud i rigtig grimme voldssager. Omar har vundet ret meget respekt, og moret en hel del hårde knægte, ved at score små, arrogante, møgforkælede, rige piger. De var vilde efter lidt eventyr der ikke var virtuelt bras, så han kunne lokke masser af penge ud af dem, duske dem og så dumpe dem tilbage hos farmand og terapi-industrien. Alt sammen uden at gøre noget egentligt ulovligt. Utroligt, så langt man kunne komme med et skævt smil og en veldrejet slyngelcharme.

Så kunne de lære det! tænkte Omar, før han mødte Caroline. Caroline startede som endnu en naiv rig tøs, men hun fejede benene væk under Omar, selvom han i virkeligheden mere er til drenge, og ordnede pigerne for penge og respekt. Hun er ikke blind. Hvor de andre piger lallede ud i sjov med slemme drenge som var det virtuel underholdning, kan hun se virkeligheden. Hun er bange, men modig nok til ikke at flygte, og kan selv genkende alt det bullshit for, hvad det er. Hendes vrede og desperation er som et spejl for hans egen. Det eneste, hun ikke kan gennemskue, er Omar, og det har forvandlet ham. Hun ser i ham den unge helt, den kompromisløse oprører og fritænder, han ville ønske, han var.

Hun ser på ham, og hun ser en helt. Én, der er værd at være. Det gør ham helt elektrisk, for når de er sammen, er det sandt. Han er den kloge, hårde, flotte verdensmand og oprører, som viser vej for hende på nye eventyr, udover den forløjede småborgerlige pænheds grænser. Den følelse er dyrebar. Han har aldrig følt sådan før, og tør ikke tro på at han nogensinde kommer til det igen. Hvert øjeblik er magisk.

Nu tager Omar Caroline med ud på endnu et eventyr, en weekend i et sommerhus med partnerbytte og seksuelle eksperimenter, ansigt til ansigt og krop mod krop. Hun er så spændt!

Dette er ikke løgn. Det er heller ikke hele sandheden.

Omars bagside: Svindler som er ude, hvor han ikke kan bunde

Omar var godt klar over, at han er dødelig. Nu kan han mærke det. For et par måneder siden havde han ikke noget problem med idéen om, at alting får en ende; nu bærer han på en ætsende vished om at det eneste smukke i hans liv, hans forhold til Caroline, om ikke mere end et par måneder vil dø. Hvor end han vrider og vender sig, stirrer det uundgåelige ham i ansigtet. Hun vil gennemskue ham for den plattenslager, han er, og med knust hjerte tage tilbage til sit kolde luksusfængsel af en overklassetilværelse.

Omar kæmper indædt mod det uundgåelige. Han kæmper for at holde den smukke illusion, så meget bedre end nogen simulation, fra at bryde, lidt endnu. De har ikke nået kanten endnu, men han begynder at skulle lyve, som han aldrig har løjet før. Indtil videre har han vist hende fester, koncerter, udskejelser som han kendte fra sine fire års dobbeltliv som dels smart, forførende hustler, dels hemmelighedsfuld, skamfuld homo (OK, bi, men det er ikke meget bedre) i et miljø, hvor den slags regnes for *lavt*. Nu har han vist hende både de dele af sit respekterede slyngelliv og de dele af hans hemmelighedsfulde homo-liv, som han kan bære at dele med hende. Han havde halvt om halvt håbet, at den afsløring ville skræmme hende væk, men den fik hende bare til at forelske sig endnu mere. Så nu er han nødt til at improvisere, finde på eventyr at lede hende ud i, som han ret beset aldrig selv har prøvet før. Kinky sex med rige mennesker er trods alt uskyldigt i sammenligning med det, han stadig har at skjule.

Pengene er ved at løbe tør. Han har på det sidste ikke kunnet få sig selv til at fortsætte sin forretning som boy toy for skumle gamle rige mænd, og han har ikke for nylig haft kontakt med de rigtig grimme folk, han ville kunne flytte stoffer for. Caroline ser ham som en helt, og den slags gør en helt ikke! Men dybt i sit hjerte må hun nære mistanke. Hun er forblændet, ikke dum, og hun er begyndt at udfordre ham til at gå videre, vise hende mere og vildere. Det skærer ham i hjertet, men han smiler og finder på. Han bliver ikke afsløret i denne uge, måske ikke engang i denne måned. En stund endnu kan han leve som hendes helt og sole sig i deres kærlighed, før den romantiske oprører Omar dør og efterlader en sørgelig, ensom løgner med knust hjerte. I sit stille sind raser Omar mod det uundgåelige.

Nu skal Omar igen tage Caroline på eventyr for at bevise sit værd, ud og lege med andre desperate særlinge. Denne gang skal det nok gå godt. Denne gang. Og måske den næste?

Dette er ikke løgn. Det er heller ikke hele sandheden.

Omar i punkter

- 22 år gammel, droppede ud af 3. g for fire år siden, kæreste med gymnasieeleven Caroline på 18. Fra socialt belastet familie, som han ikke har set i et par år. Interesseret i musik, gambling og anvendt psykologi. En lidt spinkel, intens ung mand.
- Selvsikker, charmerende, kynisk, vred, forelsket. Ikke voldelig. Omar er indbegrebet af oprørske, farlig charme – tænk James Dean.
- Fuldt fungerende biseksuel. Lidt mere til mænd end til kvinder, men forelsket i Caroline og villig til at gøre hvad end, han tror vil mere, behage eller imponere hende.
- Omar taler dansk uden nævneværdig accent!
- Omar har haft kontakt med Erik over nettet. Af en kinky midaldrende mand med penge virker Erik ret eftertænksom og reel.

Principper for spillet

Dette er tænkt som et underspillet psykologisk og erotisk drama. Der er ikke lagt op til dramatiske, livsændrende omvæltninger, og vold og overgreb er forbudt. Spillets mål er udforskning og fortolkning af hovedpersonernes forhold til hinanden, så I ved spillets afslutning har lært dem at kende som mennesker, i og udenfor sengen.

Underspil dit hjerte ud!

At fortolke Omar

Omar er din karakter. Du skal ikke gøre det skrevne til løgn, men det er op til dig at vægte det og føje mere til efter behov. Flyt ind og lad som om du er hjemme. Du kan frit improvisere detaljer om Omars liv udenfor, men husk at de detaljer ikke er vigtige.

Reglerne for sikkerhed

Hvis spillet bliver ubehageligt grænseoverskridende, er der en række mekanismer til at signalere dette til sine medspillere. Brug dem hvis du føler behov, og vær opmærksom på det, hvis dine medspillere bruger dem. Det er OK at spillet føles svært, brug redskaberne hvis det begynder at gøre ondt.

- Hvis du gerne vil have din medspiller til at skrue lidt ned for intensiteten i en sex-scene, kan du bryde den fysiske berøring og trække dig lidt tilbage. Scenen fortsætter.
- Hvis du gerne vil afbryde en scene, men ikke afbryde spillet, kan du sige nøglefrasen "Jeg vil dele et digt med Jer." Scenen slutter. Derefter læser du det digt op, som står bag på dette ark. Skal du bruge flere digte, har spilleder flere. Digtet vil under alle omstændigheder blive brugt senere.
- Hvis du vil afbryde spillet indtil videre fordi noget forekommer dig at være helt galt, siger du "Stop!" og viser en håndflade frem. Så taler I sammen om, hvad der kan gøres.

Omars digt:

Mens du leged, søde Juventius, stjal jeg fra dig
et lille kys sødere end det søde ambrosia.

Men ustraffet tog jeg det ikke: for i over en time
kan jeg huske jeg lå på pinebænken,
mens jeg sagde undskyld og ikke med tårer
kunne mindske din vrede det mindste.

For knap var det sket, før du vasked læberne
med masser af vand og tørred dem med dine fingre,
for at smitten fra min mund ikke sku blive hængende,
som var det en snasket luders beskidte spyt.

Og at overgi arme mig til den fjendtlige kærlighed
tøved du ikke med, ejheller på andre måder at pine mig,
så det lille kys blev mig forvandlet fra ambrosia
til bitrere end den bitreste nyserod.

Da du ligefrem byder den arme kærlighed straf,
vil jeg fra nu af aldrig mer stjæle kys.

Kirstens forside: Mor og sørgende enke på vej tilbage mod livet

Kirsten er på vej tilbage til livet. For ni måneder siden blev Kirstens mand Jesper dræbt i en trafikulykke, og Kirsten har sørget, men nu er det tid til at komme videre. Ikke fordi der er noget galt i at sørge over sin livsledsager gennem otte år, men sønnen Janus har brug for en mor. Janus blev fem for to måneder siden.

Jesper og Kirsten var et godt makkerpar. Ikke stormfulde elskende, men de havde bygget et liv sammen og fået en dejlig søn. De delte mange interesser, støttede hinanden i deres arbejde som skolelærere. De var venner, og man skal vel ikke kigge meget omkring sig for at indse, at det er langt fra en selvfølge at ægtefæller opnår den slags. Bevares, deres sexliv havde ikke været noget at skrive om gennem et par år, men ting ændrer sig jo når man får børn og de havde meget andet at bruge pengene til end det sidste nye Virtual Reality-udstyr til at have sex. De havde dog fået en god, brugt model på tilbud og var da også i parterapi, da ulykken skete. De arbejdede på tingene, sammen.

Jespers død under en højresvingende lastbil slog benene væk under Kirsten. Selv om hun havde været rastløs i forholdet gennem noget tid, blev hun pludselig konfronteret med, hvor meget hun i hverdagen havde støttet sig til Jesper og taget ham for givet. Efterfølgende modtog Kirsten psykologhjælp for at håndtere tabet, støttede sig til gode venner og nu, hvor indtrykket er ved at have sat sig, prøver hun at komme videre med sit liv. Hun er endnu ikke klar til et nyt fast forhold, for rent ud sagt er hun ikke sikker på, hvad hun har brug for. Kirsten føler en enorm, frustrerende retningsløs seksuel længsel, en længsel som hun troede at hun var vokset fra for mange år siden.

Kirsten har brug for noget. Noget nyt, noget særligt, noget dyrebart. Ikke en erstatning for Jesper, ikke endnu, om nogensinde. Noget som kan give hende en lethed i skridtene, hun ikke har følt siden hun var en lille pige. Hun drømmer om det, men det er lige uden for rækkevidde. Hun kan mærke at det er der, hvis hun kan gribe det, hvis hun tør springe ud på dybt vand. Hvis hun kan finde det, hun mangler, kan hun bygge sig op og starte forfra, og være en god mor for Janus.

Kirsten er blevet inviteret til net-fri erotisk weekend i sommerhus med vildtfremmede, af sin noget skandaløse, otte år ældre kusine Nanna. Nanna er ret frigjort, og Kirsten klagede i en brandert til en familiefest sin nød til hende. Nu håber Kirsten virkelig at frie, modige mennesker kan hjælpe hende med at finde ud af, hvad hun har brug for. Hun håber, og håbet er berusende i sig selv.

Dette er ikke løgn. Det er heller ikke hele sandheden.

Kirstens bagside: Følelseskold, frustreret og sulten

Kirsten føler sig skyldig. Da Jesper døde, var hendes umiddelbare følelse lettelse. Derefter fulgte bestyrtelse over hendes egen reaktion, og så kom sorg over hendes mands død på en ret fjern tredieplads. For selvom de to havde bygget et liv sammen og havde masser at tale om, undervisning, børneopdragelse og så videre, følte Kirsten sig fanget. Forfrossen.

De havde aldrig været rigtig storforelskede. Faktisk har Kirsten aldrig været hovedkulds forelsket i nogen. Men efterhånden som Kirsten og Jespers sexliv, aldrig mere end jævnt spændende, tørrede ud, begyndte hun at drømme. Foruroligende, aldrig ganske erindrede drømme fyldt med smertefuld, desperat lyst. Hun kunne vågne badet i koldsved, på grådens rand og rystende liderlig, uden at vide over hvad. Hun prøvede at forklare det til parterapi, men et uforstående og lidt såret blik fra Jesper og en lidt for kæk bemærkning fra terapeuten fik Kirsten til at pakke de drømme bort i sit eget hjerte. Det er fristende at skyde skylden for den manglende seksuelle lykke på døde Jesper, men sandt at sige har Kirsten faktisk aldrig oplevet nogen store seksuelle højdepunkter, heller ikke før hun mødte Jesper. Det er ikke at hun ikke har haft orgasmer, det har bare aldrig helt stillet hendes sult.

Kirsten har søgt efter noget, der kunne være målet for hendes forvirrende længsel. Med udgangspunkt i Jespers efterladte porno-links har hun haft en del virtuel sex over nettet, men autoriseret kinky sex med fejlfrie avatars har ladet hende kold som ægtesengen, og hun er ret sikker på at uden rigtige, svedende, nervøse, ufuldkomne mennesker går det ikke. Kejtede kys med en bekymret ven var mindre skidt, men ikke godt. Det var også virtuelt, men hans mærkbare nervøsitet gav i det mindste en vis følelse af menneskelig kontakt. Kirsten kan huske dengang da ordentlige simulationer blev til at have råd til for almindelige mennesker og hun og Jesper holdt op med at røre ved hinanden seksuelt, og dengang virkede det som en god idé, men måske er gamle dages gnubben af hud og slimhinder svaret? Berøring må der skulle til, rigtigt spyt og rigtig sved. Kirsten har alvorligt overvejet om hun måske kunne være lesbisk, men virtuelt virkede det ikke bedre end så meget andet, hvilket vil sige glædesløs, teknologihjulpert arbejdsorgasme efterfulgt af en tom, klam følelse.

Det er sært at skulle være en klippe af trøst og sikkerhed for lille Janus på fem, når der bag mors tilsyneladende rolige smil gemmer sig en rastløs trang til at jage efter sager, drengen slet ikke ville kunne forstå eller kapere. Kirsten har foregivet så mange af sine smil så længe, at det er blevet nemt, men mon ikke han på en måde kan mærke, at mors hjerte er andetsteds?

Nu i denne weekend vover Kirsten sig ud på tynd is for at jage tilfredsstillelse og sindsro blandt desperate særlinge som insisterer på at røre ved hinanden.

Dette er ikke løgn. Det er heller ikke hele sandheden.

Kirsten i punkter

- 32 år gammel, gennem ni måneder enke efter Jesper, mor til Janus på fem år. Skolelærer. Interesseret i håndarbejde og litteratur. Smuk på en fyldig, moderlig måde, men hun er ikke videre selvsikker omkring sit udseende.
- Indadvendt, længselsfuld, målbevidst søgende, venlig.
- Usikker omkring sine seksuelle præferencer, men funktionelt biseksuel.
- Kirstens opdagelsesrejse er ryggraden i spillet. Gå målbevidst på opdagelse i de andre karakterers seksualitet og forhold, både i og uden for sengen.
- LAD VÆRE med at få Kirstens problemer og længsel til at handle om overgreb.
- Kirsten blev inviteret med til arrangementet af sin venlige men lidt skræmmende kusine Nanna på 40.

Principper for spillet

Dette er tænkt som et underspillet psykologisk og erotisk drama. Der er ikke lagt op til dramatiske, livsændrende omvæltninger, og vold og overgreb er forbudt. Spillets mål er udforskning og fortolkning af hovedpersonernes forhold til hinanden, så I ved spillets afslutning har lært dem at kende som mennesker, i og udenfor sengen.

Underspil dit hjerte ud!

At fortolke Kirsten

Kirsten er din karakter. Du skal ikke gøre det skrevne til løgn, men det er op til dig at vægte det og føje mere til efter behov. Flyt ind og lad som om du er hjemme. Du kan frit improvisere detaljer om Kirstens liv udenfor, men husk at de detaljer ikke er vigtige.

Regler for sikkerhed

Hvis spillet bliver ubehageligt grænseoverskridende, er der en række mekanismer til at signalere dette til sine medspillere. Brug dem hvis du føler behov, og vær opmærksom på det, hvis dine medspillere bruger dem. Det er OK at spillet føles svært, brug redskaberne hvis det begynder at gøre ondt.

- Hvis du gerne vil have din medspiller til at skrue lidt ned for intensiteten i en sex-scene, kan du bryde den fysiske berøring og trække dig lidt tilbage. Scenen fortsætter.
- Hvis du gerne vil afbryde en scene, men ikke afbryde spillet, kan du sige nøglefrasen "Jeg vil dele et digt med Jer." Scenen slutter. Derefter læser du det digt op, som står bag på dette ark. Skal du bruge flere digte, har spilleleder flere. Digtet vil under alle omstændigheder blive brugt senere.
- Hvis du vil afbryde spillet indtil videre fordi noget forekommer dig at være helt galt, siger du "Stop!" og viser en håndflade frem. Så taler I sammen om, hvad der kan gøres.

Kirstens digt:

Lykkerig, ja Guderne lig jeg finder ham,
som du giver lov til at sidde nær dig,
vendt mod dig, lyttende til din læbes
liflige vellyd.

O – din længsel-vækkende hede latter!
Hjertets banken bæver mig gennem barmen.
Når mit øje hastig din skønhed møder,
svigter mit mæle.

Tungen lammes brat, som en pil, der knækkes,
lette flammer hen under huden løber,
mine øjne dummes, en brusen lyder
i mine ører.

Sveden springer mig ud af alle porer,
kroppen ryster, og som et strå jeg blegner.
Alt mit ydre falmer, som havde Døden
rørt ved mit hjerte.

Nannas noter

Ingen kontakt til nettet. Vi lukker ned for al forbindelse (men kan selvfølgelig åbne hvis det er nødvendigt). Ingen porno og ingen virtuelle legekammerater. Det kan man altid lege med hjemme, og det er ikke hvad vi er her for.

Mad. Der er sørget for mad, det er stort set klar til at gå på bordet. Vi spiser sammen; det er et smukt lille ritual at dele mad.

Drikke. Vi har nogle flasker vin og en halv flaske cognac med, og en lille beruselse er fint, men vi er her ikke for at gå på druk.

Sundhed. Alle er helbredstjekkede for nylig, og mændene er på prævention. Sygdom og graviditet er ikke problemer.

Legetøj. Det her er ikke tænkt som et udstyrsstykke. Vi har creme, renseservietter og andre hygiejne-midler. Ellers må vi bruge, hvad vi kan finde i sommerhuset, og mest af alt vores egen fantasi og vore egne kroppe.

Partnervalg. Vi er her for at prøve os selv af med nye mennesker, men alle behøver ikke gå i seng med alle. Vi har ikke noget program, men jeg hjælper gerne med at bryde isen og sætte folk sammen (eller selv tage for mig).

Samtykke. Naturligvis ingen sex uden samtykke, og ingen fastspænding, slag, tilskuere eller overraskende indtrængen uden samtykke. At man har sagt ja til sex betyder ikke, at man har sagt ja til alt.

Sengepladser. Der er et soveværelse med dobbeltseng, et soveværelse med to senge, og der kan redes op på sofaen i stuen.

Sommerhuset. Vi har lånt det af venner, vi skal også gerne være venner med dem bagefter.

Tidsplan: Fri leg når der ikke står andet

- Jeg og Erik kommer kl. 11 og gør klar
- De andre ankommer til sommerhuset og frokost lørdag kl. 12
- Introduktion af regler og principper til frokosten
- Aftensmad lørdag ca. kl. 19
- Morgenmad søndag efterhånden som folk står op, dog før 11
- Frokost søndag ca. kl. 13
- Oprydning ca. kl. 15
- Afgang ca. kl. 16